

2. ZUŠkoviny

číslo

XVIII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází 2. října 2023 s otázkou: Co bez vody bude?

Úvodník

Co bez vody bude?

Zuzana Kazmírovská

Pod Teplicemi, Novým Městem a pod Policí,
s polibky lesů, skal a luk na líci,
malebným údolím Pekla,
Metuje k Jaroměři tekla.

Úpa jí vypravuje dramaticky i něžně
o větru v horách, o Viktorce a paní kněžně.
A v jejich vlnkách každá kapka,
zná pohádky Josefa a Karla Čapka.

Labe už otvírá náruč pro své družky,
povstalo v Krkonoších z pouhé stružky,
u jejíhož pramene se turisté tlačí,
pramen vysychá a je to k pláči.

Zatím Labe žije a žasne
v Kuksu nad barokním skvostem
a diví se v Jaroměři,
co provedlo se starobylým mostem.

Popřejme mu štěstí při putování k cíli,
jeho pramínku hodně síly,
a nám všem úctu k sestře vodě
v řekách, v dešti a kde ještě všude?

Co bez vody bude?
Domyslete sami...

Město Jaroměř má velkou výhodu, že se rozkládá v místech soutoků tří řek. Báseň vznikla v rámci příprav sázení nového jalovce pod okny ZUŠky, které je připraveno na středu 4. října v 17 hodin. Doufáme, že to stihnete! A jestli se na happening chystáte, nezapomeňte vzít něco novému jalovci „do vínu“. Pozvánka tady:

[ZUŠ Jaroměř \(zus-jaromer.cz\)](https://zus-jaromer.cz)

A k vašemu přemýšlení o vodě a co nás čeká, až nebude, přinášíme známé informace, spíš náповědu. A jestli se chcete se čtenáři podělit o své úvahy v jakékoli formě, směle do toho! Své zprávy, obrázky, fotografie nebo literární texty posílejte na info@zus-jaromer.cz s označením ZUŠkoviny anebo přímo vhod'te do poštovní schránky ZUŠkovin v přízemí školy naproti schodišti.

Náповědy od tety Wiki (rozuměj Wikipedie): „Voda je chemická sloučenina vodíku a kyslíku s chemickým vzorcem H₂O. Spolu se vzduchem, respektive zemskou atmosférou, tvoří základní podmínky pro existenci života na Zemi. Pro lidský organismus je nezbytná. Tvoří prostředí pro životní děje, je rozpouštědlem většiny živin, pomáhá regulovat tělesnou teplotu a umožňuje trávicí procesy. Díky pravidelné

výměně vody můžeme z těla vyplavovat škodlivé látky. Dospělý člověk by měl denně přijmout 2–3 litry vhodných tekutin, při velké fyzické zátěži i více. Pětina lidstva nemá přístup k nezávadné vodě. 2,6 miliardy lidí postrádá hygienické zázemí. Ve 20. století zmizelo 50% světových mokřadů. 3 miliony lidí ročně umírají na choroby způsobené kontaminovanou vodou a špatnou hygienou, 90% z nich jsou děti do pěti let. Zásoby sladké vody se na Zemi snižují. Podle odhadu Organizace pro výživu a zemědělství (FAO) klesly zásoby vody v Evropě o třetinu, v Asii o tři čtvrtiny a v Africe o dvě třetiny. Rozdíl mezi zásobami vody a její spotřebou se neustále prohlubují...“

Z notesu pana ředitele

Letní počasí pokračuje ve svém neobyčejném maratonu i přes to, že v kalendáři už máme podzim. Jak každoročně obdivuji kouzelně vybarvený podzim, tak si na něj ještě v té příjemné ozvěně letních dnů rád počkám. No, a co se v zušce a kolem ní událo v prvním měsíci?

Letmý pohled do notesu na jeho první stránku nám napovídá, že kytaristé zahájili tradičním setkáním, které v názvu podává zároveň radu, jak uchopit nástroj – tedy „Strunami od sebe“, soubor LDO, který se jmenuje Je to tajný! vystoupil s neobyčejným představením „Kutululu!“ v mateřském centru v Novém Městě nad Metují. V září se narodila jedna z velkých postav barokní Evropy 17. století – Albrecht z Valdštejna a možná nevíte, že to bylo v nedalekých Heřmanicích. K výročí narození uspořádali heřmaničtí slavnosti, na kterých s úspěchem vystoupila zušková rocková kapela SUDY. Dvěma velkými koncerty pak zářijové dny uzavřely smyčcové soubory MUSICA SPORCKA z naší zušky a Hravé smyčce ze zušky královédvorské. Vzniklo jedinečné třicetičlenné těleso a rozdávalo radost i slzy dojetí ve Dvoře Králové i v Jaroměři. O všech těchto akcích zjistíte ještě více na dalších stránkách ZUŠkovin. A teď otáčím list a poslyšte, co nás čeká v říjnu.

Doufejme, že dobré počasí nám bude přát ve středu 4. října při happeningu s výsadbou nového vrátného. Dramatáři za souboru Popcorn vyrazí na přehlídku stínového a meotarového divadla do krkonošské obce Poniklá se svým představením s hlubokým sdělením o „duši a těle“ naší planety „Svět je v rozpacích“, ve středu 11. října Vás pak srdečně zvou na koncert v rámci celostátní akce Papučový den, který se koná na podporu domácích hospiců. Vystoupí na něm, nejmladší žáci naší zušky a každý, kdo bude chtít, může přispět do zapečetěné kasičky na zajištění provozu hospice Anežky České v Červeném Kostelci. Dramatáři se ještě rozjedou do Hradce Králové a do Svitav na akce, které jsou zase v jejich notesu zapsány každoročně. V pondělí 23. října uzavřeme první podzimní měsíc koncertem. Radost z každého dne a z každého naučeného verše, nebo noty, nebo čáry

Vám do dalších měsíců na naší zušce přeje Váš Vlastimil Kovář

První podzimní koncert nejmladších žáků ZUŠky „Naše úrodička“ bude v papučích!

Připojíme se k Papučovému dni a prosíme Vás, abyste to udělali také. Takzvaný *Papučový den* ve středu 11. října 2023 připomíná, že umírat doma v přítomnosti svých blízkých je možné. Zapojit se do něj může kdokoli. Stačí si nazout papuče, a tak vyjádřit podporu mobilní hospicové péči v České republice. V papučích se vyfoťte a snímky sdílejte Na Facebooku nebo Instagramu s hashtagem #papucovyden. Cílem je předat poselství o tom, že umírat doma je možné a že existují služby, které nabízejí doprovod. Mobilní hospice umožňují umírajícím strávit poslední chvíle důstojně a doma. Přinášejí do domácností odbornou zdravotní péči, informace a potřebnou podporu. Pomáhají rodinám doprovázet jejich blízké až do konce. 80% lidí si přeje

zemít doma, ale pouze 20% se to podaří. Zapojení se do Papučového dne můžete pomoci změnit konec života jinému člověku. Obujte papuče a podpořte mobilní hospicovou péči v ČR.

[Dožít doma \(dozitdoma.cz\)](https://dozitdoma.cz)

Bylo – Nebylo

Strunami od sebe

Stejně jako každým rokem, tak i letos kytaristé odstartovali nový školní rok tradičním koncertem v hudebním sále ZUŠ s názvem Strunami od sebe. Žáci si otestovali své schopnosti po prázdninách hned 7. září v 17 hodin.

No což ... „Risk je zisk“ aneb „My se toho nebojíme!“. A nebylo čeho. Bylo to opravdu milé setkání. Někdo oprášil staré skladby, někdo si přišel jen tak zahrát a zazpívat písničku. A můžeme s radostí přejít do dalšího školního roku, do kterého vám, naši milí „kytarkové“, popřejí jedině: AŤ VÁM TO PARÁDNĚ HRAJE!

Medková Hana

Víkendový maraton souboru Musica Sporcka Ve Dvoře Králové nad Labem a v Jaroměři

Nesnáším ranní vstávání. A už vůbec ne o víkendu, kdy si člověk konečně může trochu přispat. Avšak pro tentokrát mě čeká bohubilá činnost, tak nezbyvá než „z pelechu“ vylézt. Nejprve velké nakládání – dvoje klávesy, kombo a stojany připravené již v pátek doplnit o notové stojánky, desky, noty, tamburínu, koncertní oblečení a boty, nástroje moje a dcer – auto je naloženo k prasknutí, a tak vyjíždíme do Dvora Králové nad Labem. Tam máme v ZUŠ sraz s ostatními mladými muzikanty – se souborem Musica Sporcka z Jaroměře a souborem Hravé smyčce ze Dvora a ještě několika bývalými žáky a žákyněmi, kteří nelitují svůj volný čas věnovat tvorbě něčeho krásného a obohatit druhé a sami sebe. A také přichází moje skvělá kolegyně Jana Stránská.

Příprava židlí a pultů není jednoduchá, když se musí vymyslet, kde, kdo bude sedět. Skladby nejsou pro stejné obsazení, v některých se dělíme na více hlasů. Nejtěžší je však složit bicí soupravu, ale děvčata bubenice si nakonec poradí. Po naladění třicetičlenného smyčcového orchestru začínáme zkoušet skladby, které jsme cvičili minulý školní rok v každém tělese zvlášť (a bývalí žáci sami doma). Protože panuje velice tvůrčí atmosféra a všichni hrají soustředěně, jde nám vše jako po másle, bez problémů a s radostí. Ještě vyzkoušet skladby s menším obsazením a už je tu pauza na oběd. Skvělá příležitost promluvit si s ostatními, které vidíme po roce nebo i mnohem delší době. Brzy je ale nutné vše přestěhovat do Husova sboru – vozík se složenými židlemi musí překodrat celé dlážděné náměstí (práce pro silné muže), bicí se musí rozložit do šroubku, nastrkat do pouzder, do auta, převézt, vyložit a opět složit. Samozřejmě oboje klávesy, stojany, notové pulty, světýlka na pulty, noty, nástroje, nic se nesmí zapomenout! Máme vše, a rozložené na místě koncertu. Kombo a všechny ty šňůry kolem našťestí zapojuje varhaník a nás čeká ještě generálka. Zní to dobře, jen se peklně soustředit, ať se nám to

nerozsype. A už je tu začátek koncertu. Paní farářka Anička Holínská nás mile vítá. Publikum není velké, ale usměvavé a plně očekávání, a nám se daří zahrát vše skvěle. Na konci koncertu nezůstává jediné oko suché. A my si užíváme zaslouženého potlesku. Velké balení po koncertě – ještě, že nám pomáhá mnoho ochotných rodičů, už nám je docela chladno. Nedělní koncert v Jaroměři probíhá před plným sborem. V milé atmosféře se nám hraje krásně. Lidé

tleskají na konci ve stoje a my si i zde vychutnáváme dlouhý potlesk. Bylo to náročné, ale krásné. Moc se těšíme na další ročník, i na všechny, kteří se letos účastnit nemohli. Závěrem chci poděkovat všem zúčastněným za poctivou práci i prima atmosféru, za čas, který tomu věnovali, za soustředěnost a skvělý výkon při obou koncertech. Mojí milé kolegyni Janě Stránské pak patří můj neskonalý dík za profesionální přístup a výpomoc v prořídlejší sekundu. Moc si toho vážím!
Jana Kovářová

Alchymisti

Je tu nový školní rok, začínají kroužky a taky škola a nám začal dramatařák. Tentokrát jsme se s naším souborem zapojili do soutěže Alchymisti, která probíhá na Rádiu Junior Českého rozhlasu, a která nás ve spolupráci s divadelní společností Geisslers Hofcomedianen seznámí s tajuplných světem alchymistů. Tato soutěž v nás probudila kreativitu a zapojila i naše mozečky. Každý týden si pouštíme jeden podcast, ve kterém se dozvíme něco o době, ve které žil Rudolf II., který toužil po kameni mudrců s něhož pomocí by získal věčný život. Zkoušíme si také zajímavé pokusy. Ke každému podcastu dostaneme tři úkoly s písmeny, ze kterých postupně vznikne „kouzelná formule“ a otevře nám další bránu k bádání a prozkoumávání. V jednotlivých dílech se seznamujeme s různými učenci této doby. Jedním z nich je Tadeáš Hájek z Hájku, dvorní lékař Rudolfa II., který ho na cestě za kamenem mudrců doprovází. Dozvěděli jsme se něco o Edwardu Kellym a Johnu Dee. Při té příležitosti jsme si zkusili pokus s majoránkou, jarem a vodou. Povedlo se nám vylít vodu s majoránkou na koberec, z čehož jistě neměla radost paní uklízečka. Zjistili jsme, jak Rabi Löw stvořil Gollema, aby odnaučil Moravany pít víno. Takže další pokus byl s vínem. Náš prozatím poslední podcast byl o Corneliu Drebblovi a dvou drzých učních. K tomuto vyprávění byl pokus se svíčkou, vodou, sklenicí a mincemi. Málem bych zapoměla na to, že součástí soutěže je i vymyslet Kámen mudrců pro 21. století. Přemýšleli jsme a shodli se na tom, že největší problém na světě je chování lidí (váčky, pokusy na zvířatech, únosy dětí...) Přemýšlíme, jestli by bylo možné vynalézt „kontrolkou“, která by člověka na jeho špatné chování upozornila. Uvědomili jsme si, že nikdo a nic není dokonalé, a tak náš nápad na nápravu lidí, kterou by měli zajistit zase jen lidé, padá a zkusíme vymyslet něco jiného. To je zatím vše z našeho pátrání. Pokud máte taky chuť bádát, najděte si postup na [Poslechněte si podcast Alchymisti, objevte kámen mudrců a vyhraďte | Rádio Junior \(rozhlas.cz\)](https://www.radiojunior.cz)

Anička

Z výtvarky: Slunečné a teplé září na školní zahradě

Krásné letní horké dny pokračují hned od začátku školního roku. Nesedíme ve třídě, prozkoumáváme zahradu se všemi skupinami výtvarníků, vybíráme stanoviště, bereme podsedáky, papíry, tužky a vodovky. Studujeme trávu, na které sedíme, drobné tvory v ní žijící, květiny a keře v naší Šporčkové zahrádce a v neposlední řadě si bereme do hledáčku budovu zušky. A to doslova ze všech stran. V ateliéru potom pokračujeme a vylepšujeme podle fotografií linie fasády, oken nebo schodiště, bereme do ruky, místo štětců, větvičky se suchým květenstvím, jehličím, namáčíme do barev a malujeme jimi. Už jste to někdy zkoušeli? Zaměřujeme se i na postavy spolužáků, opakujeme si základní informace o proporcích lidského těla, pozorujeme. Ve třídě si mnozí zapózují jako modely, podle kterých dále rozvíjíme kresbu lidského těla v sedu nebo lehu. Na přetřes přijdou i zářijové pranostiky a jimi popsané čtvrtky, písmo bez mezer, v rádcích či zvlněných plochách, pak vytváří zajímavé obrazce. A k nim ještě tóny barev evokující přímo vzorové babí léto. Co víc si pro začátek poprázdňinové idyly přát? Barevné podzimní kouzlení začíná. Možná jsme vás také navnadili...

RU

Představujeme...Budiž stín!

První ročník samozvané národní přehlídky meotarového a stínového divadla v Poniklé se uskutečnil v říjnu 2017 jako bienále, letos nás čeká tedy čtvrtý ročník.

A náš dramatik se svými různými soubory byl vždycky u toho, jelikož zakladatel, hlavní organizátor, ředitel přehlídky, starosta obce Poniklá, herec a loutkář, Tomáš Hájek, je naším dlouholetým kamarádem. V divadelních kruzích je znám jako „meotarový mág“ a mohli jste ho vidět pravidelně na Jiráskově Hronovu a v květnu i na letošním Jařinci s představením inscenace „Andrée“. Za to, že se meotarům také, mimo jiných alternativních forem divadla, věnujeme, může také Tomáš. Odstartovala to věta: „Sešla se mi plná půda meotarů, tak vám nějaký dám!“ K čemu? A vzápětí jsme absolvovali „světelný“ seminář na Loutkářské Chrudimi scénografa Kamila Bělohávkova, v době, kdy se v divadle Drak nazkoušela inscenace „O bílé lani“ a Kamil nás postavil k meotaru a akváriu, které v ní hrálo...A kouzlo se stalo! V další sezóně jsme s Matějem Kubinou a Lukášem Grusem vytvořili inscenaci „Šlěpěj“ podle povídky Karla Čapka na třech meotarech, která získala putovní cenu Budiž stínů. Následoval experiment „Štípnutí labutě“ souboru Mikrle inspirovaný tvorbou Františka Kupky, později inscenace „A co antilopy?“ souboru Je to tajný! podle textu J. Préverta a dočasný soubor 120db zahrál „Cik“, ve které na dvou meotarech s pomocí loopru (smyčkovkače) ztvárnil knihu Tana Shauna „Cikáda“. V minulém ročníku se podařilo putovní cenu ředitele přehlídky získat souboru Convivium za inscenaci „Paštika“ podle povídky K. Čapka. Letos se této skvělé přehlídce poprvé účastní soubor Popcorn. A vězte, že v programu najdete i soubory našich bývalých studentů, Mikrle a Convivium. Jé

[Budiž stín - Oficiální stránky obce Poniklá \(ponikla.cz\)](http://ponikla.cz)

Co čeká soubor Popcorn v říjnu? Budiž stín! a POSED

Soubor, letos jen osmičlenný, má nachystaný velmi perný říjen. V sobotu 7. 10. ho čeká samozvaná národní přehlídka stínového divadla Budiž stín! v Poniklé. Zde budeme hrát své meotarové představení „Svět je v rozpacích“, se kterým jsme byli i na Jiráskově Hronovu a máme pozvání na pražskou přehlídku Přelet nad loutkářským hnízdem. Budeme hrát v původní sestavě ještě s devátým členem, Matym, který se s námi tímto loučí. Hrajeme v 15:15 v Kantýně (na sále), a budeme moc rádi, když se přijedete podívat a třeba si zpřijemníte sobotní odpoledne v Krkonoších. To není ale jediná přehlídka, která soubor v říjnu čeká. Ještě nás můžete spatřit na POSEDU. Letošní POSED se točí okolo spisovatele Aloise Mikulky a jeho tvorby literární i výtvarné, také proto že se letos dožívá devadesát let. A jelikož jsme po loňsku dostali pozvání, pracujeme už na nové inscenaci. Tentokrát to není jen jeden příběh, ale ve skupinách připravujeme více pohádek, které budou součástí jedné blahopřejné inscenace. Vyrábíme loutky a kulisy a máme před sebou ještě velký kus práce. Viki

[Přelet nad loutkářským hnízdem \[Inscenace\] \(prelet.cz\)](http://prelet.cz)

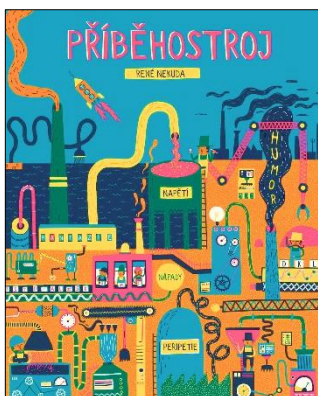
Přišlo jsem...tvůrčí psaní

Tvůrčí psaní se označuje jako učební předmět, ve kterém se student učí získat patřičné dovednosti potřebné k tvorbě textů. Cílem je zpřístupnit psaní pro každého a v každém věku. Tvůrčí psaní je často místem, kde mají studenti ve škole největší radost a kde mohou uplatnit svou představivost. Tvůrčí psaní není jen o talentu, ale je to dovednost, která se dá zvládnout, rozvíjí kreativitu, posiluje vůli a často působí terapeuticky.

Tvůrčí psaní je proces, ať už jde o knihu nebo jen o krátkou povídku, od úplného počátečního nápadu, až po jeho uskutečnění, nebojte, bude vás to bavit. Zkuste si toto cvičení-budete potřebovat zhruba 15 minut času, propisku a papír a svoji představivost. Určitě víte o nějakém veřejném parku a jak vypadá v zimě, v prosinci. Nyní si představte, že v právě v neděli před obědem na zemi vedle cesty leží nahý muž. Kde se tam vzal? Spadl z nebe? Je v bezvědomí? Máte to? A teď se pokuste sepsat monolog malé holčičky s lízátkem, která jde kolem. Potom monolog babičky, která jde domů z nedělní mše a uvidí ho a třetí bude monolog kolemjdoucího policisty ve službě. Postavy mohou mluvit nahlas anebo jen ve své hlavě. Otevřete mysl, probud'te svou fantazii a buďte kreativní. Mějte na paměti, že většinou první nápad nebývá nejlepší a že použití očekávaného klíše čtenáři také neocení. Kde se dozvíte víc? Na webových stránkách, doporučuji ty Reného Nekudy. Najdete tam také spoustu dalších cvičení a informace pro autory začínající i zkušené. René Nekuda je spisovatel, bloger a také lektor tvůrčího psaní. O jeho knize „Příběhostroj“ bude ještě řeč níže. Příjemnou zábavu přeje Honza

[RenéNEKUDA.cz » Tvůrčí psaní v jazyce, kterým mluví vaše múza! \(renenekuda.cz\)](http://renenekuda.cz)

Knihy Příběhostroj otvírá dveře do kouzelného světa příběhů, kde je úplně všechno možné. Vykouzlí setkání se zajímavými postavami v neobvyklých situacích, díky nimž mohou děti zkoumat hranice své fantazie. Součástí knihy je netradiční „generátor příběhů“ — během vyprávění se losují náhodné postavy, předměty či situace umístěné v rozích každé stránky. Originálně zpracovaná kniha rozvíjí čtenářskou gramotnost, kreativitu, obrazotvornost a tříbí schopnosti vypravěče. Bohatě ilustrované zábavné úkoly a hry jsou rozděleny do čtyř úrovní od začátečníka až po mistra Příběhostroje. Psát, lepit i kreslit do knihy je dovoleno. Určeno malým čtenářům od 6 let do 12 let a jejich rodičům a prarodičům, případně i zapáleným učitelům. Díky Příběhostroji se stanete hledači dosud nevyprávěných příběhů! Ukázka pro vás:

Záhadná rozmluva

Co se tady stalo? Každý na to má svůj názor.

Dokážeš si představit, co si o této události jednotliví lidé myslí?

Vylosuj si předmět a akci a přimíchej je do vyprávění.

Poznámka redakce:

Nový soubor LDO Správná šestka se přihlásil do projektu Čtenář na jevišti, a právě se rozhoduje, jestli se pustí do scénického čtení právě Příběhostroje. Tedy uvidíme, jestli knihu na jevišti uvidíme.

viděli jsme...

...rockovou kapelu SUDY pod vedením Filipa Petiry v Heřmanicích...

...,„Kutululu!“ v Mateřském centru Na Zámečku v Novém Městě nad Metují...

...žáci výtvarného oboru při tvorbě na zahradě.

...zvítězili zvítězily jsme!...kočky

Věděli jste, že kočky léčí?

Je vědecky dokázáno, že kočky mohou léčit jak psychicky, ale také fyzicky. Nevěříte? Mám to osobně vyzkoušené, jako fakt! Tak třeba, když vás něco bolí, kočka si lehne co nejbližší k místu bolesti. Je to proto, že teplo a předení uleví od bolesti a usnadní vaši léčbu. A také vám mohou zlepšit pevnost kostí. Kočičí přítomnost uklidňuje. Když budete například kočku hladit a ona bude příst,lepší se vám nejen psychický stav, ale také třeba krevní tlak. Klesne hladina stresu a vyplaví se hormony štěstí. Je prokázáno, že majitelé koček mají nižší riziko problémů se srdcem, dokonce o 40 %. Kočky se rády mazlí, a tím majitelům pomáhají od samoty. Také vám pomáhají usnout. Lépe se proto spí po kočičím boku. Jen nesmíte mít doma tolik koček, co mám já. Když se totiž máte vejít do postele s dalšími 5 čtyřnohými miláčky, lehce si můžete spočítat, že to se rovná 20 kočičím tlapkám, na které můžete v noci nechtěně lehnout. A to ani nepočítám dalších 5 kočičích ocásků, které se pletou přesně tam, kde nemají. Ale stejně bych ty své umňoukané kamarády ani za nic nevyměnila! A co vy? Už máte doma svého chlupatého kamaráda? Zvířecí útulky jsou jich plné po celý rok, zkuste dát domov některému z nich, odvděčí se vám na zbytek svého kočičího života.

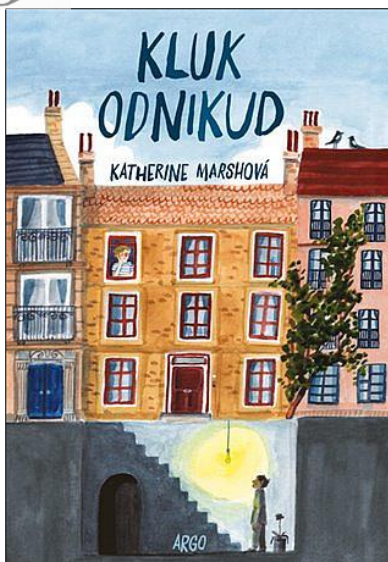

-ALV-

[Kočičky k adopci :: Kockytrutnov](#), [Kočičí naděje \(kocicinadeje.cz\)](#)

Blýskání na časy

„Blýskání na časy, je jev. Světlo se totiž šíří do větší vzdálenosti rychleji nežli zvuk, zejména v noci. Blýskání na časy je tedy bouřka, která je od pozorovatele natolik daleko, že není slyšet hrom. Přírodním úkazům se připisují vlastnosti, a tady jde o znak změny. V případě dlouhého sucha je to naděje pozitivní a podložená. Jde o signál příchodu bouřkové fronty a tím i tolik potřebného deště pro zemědělce, kterými naši předkové byli. Je-li bouřka za horizontem, nejsou vidět ani ty bouřkové mraky, pouze světelné odlesky.“...tolik encyklopedie. Naše blýskání

můžeme doplnit přívlastkem – na lepší časy. Tedy se těšme! A o co jde? O jev jednoduchý, všeobecně nám všem chybějící, o „obyčejné“ čtení knih! V naší rubrice vám přinášíme tipy na knihy, které by vám mohly stát za to...si je půjčit nebo koupit. Doufáme, že se zablyskne, protože nikdy není pozdě začít číst a hlavně, vnitřní obrazy, které u vás četba vyvolá, nic jiného nenahradí. A proč nezačít číst zrovna, když venku podzimně přituhuje? Naši předkové si knih vážili jako pokladu, kterému se jen tak nic nevyrovná a pokud je pravda, že si po generace nějakou zkušenost v sobě uchováваме, stačí si jen „vzpomenout“.

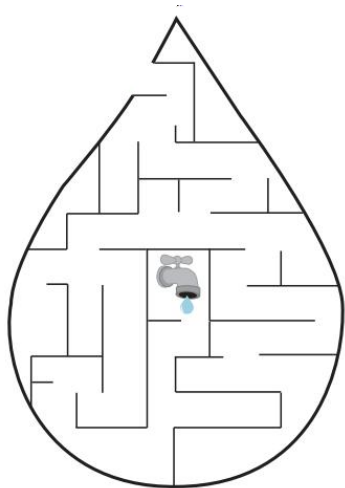
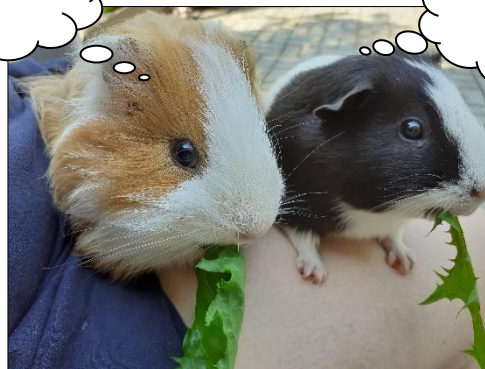
Chtěla bych vám dnes doporučit knížku Katherine Marshové s názvem „Kluk Odnikud“. Byla přeložena do 15 jazyků a vyhlášena deníky New York Times a Washington Post Nejlepší knihou roku 2018. Čtrnáctiletý Ahmed uvízne ve městě, které s ním nechce mít nic společného. Po riskantní plavbě v gumovém člunu, na útěku z válkou sužované Sýrie, se ocitá v Bruselu – sám, bez peněz, bez dokladů, bez mobilu. Ukrývá se ve sklepech velké vily a pomalu ztrácí naději. A pak se seznámí s Maxem, třináctiletým Američanem. I on se cítí osamělý a vykořeněný: francouzsky se teprve učí, nemá kamarády, ve škole se mu nic nedaří. Když pomůže Ahmedovi, aby v Bruselu mohl zůstat, začíná se Maxův pocit, že je k ničemu, pomalu rozplývat...Na pozadí uprchlické krize vypráví Katherine Marshová poutavý příběh o přátelství, naději i odvaze, o velkých činech obyčejných hrdinů. Určitě si přečtete!

VeŠ

Do šatny

Do redakce nám přicházejí první příspěvky do fotosoutěže: „**Můj mazlíček v dramatické situaci**“, kterou jsme vyhlásili v minulém čísle. Děkujeme za ně a čekáme na další. Foťte, pošlete anebo zapátrejte ve svých archivech. Tady je pro vás malá ochutnávka nebo inspirace. A protože v tomto čísle představujeme tvůrčí psaní, zkuste do bublin vymyslet, na co morčata právě myslí. Když se se svým nápadem zastavíte v redakci, sladká odměna vás nemine! Tak přijďte anebo napište, pošlete nebo vhod'te do poštovní schránky ZUŠkovin v přízemí vedle učebny LDO. Nezapomeňte se podepsat. Těšíme se na vaše kreativní nápady!

Jé

Umíte plavat? Ano.
A kde jste se to naučil? Ve vodě.

V cestovní kanceláři:
Potřebuji vědět, jak se bezpečně
dostanu k moři.
Pořád po proudu, madam.

Co tam vyvádíte? ptá se z břehu náhodný chodec.
Plavu, ale původně jsem chtěl bruslit.

Chlapeček je chvíli ve vodě, když vyleze, ptá se maminka:
Copak, už tě to nebaví?
Baví, ale já už nemám žízeň.

Co ta čára na břicho, slepé střevo?
Ne, to mi máma udělala fixou čáru,
kam až smím do vody!

Pepo, je tak krásně, pojď do vody!
Na co, plavat neumím a čurat se mi
nechce!

Naše ponorka si lepšího kapitána nemohla přát! Je to opravdu zkušený podvodník!

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356
e-mail: info@zus-jaromer.cz, www.zus-jaromer.cz

2. číslo vychází 2. října 2023 s otázkou: Co bez vody bude?

redakční rada: RU (Radka Ulichová), Viki (Viktorie Ulrychová),

VeŠ (Veronika Štursová), -ALV- (Anna Leopolda Vejvodová), Honza (Barbora Honzíkova),
Anička (Anna Brejlová), VK (Vlastimil Kovář), foto: archiv ZUŠ, šéfredaktor: Jé (Jarka Holasová)